

vega. Kadar se uživi velika osnova, izdelana že pred petindvajsetimi leti, da se namreč z železnico zveže Ljubljana s Karlovcem in ta z Bihačem, oživelo bode zopet občevanje s tem važnim mestom v turški Hrvaški s slovenskimi kraji, sevéda ne toliko v vojaškem pogledu, kakor nekdanj, nego v trgovinskem in národnem oziru. Takrat se bode lahko popeljal marsikateri Slovenec v te kraje, toli znamenite za našo zgodovino, kjer so nekdanj pradedje naši, združeni s Hrvati, takó junaško branili vero in národnost svojo, da se jih lahko še dandanes spominjamo ponosno.

Na šetališči.

List iz dnevnika.

Zeléno drevje nad menoj se boči
In brani solčnim žarkom pot do tál,
Kjer umaknivši se vročini žgoči
Brezdelni svet se je na šetnjo zbral.

Ob godbe zvokih po peščenj poti,
Med cvetjem hodi starost in mladost,
Jaz samec le stojim v zatišnem koti,
Na šetališči najredkejši gost.

In gledam jih. — Veselje vsem na lici,
Krog ustén vsem neskrben, jasen smeh,
Radosten govor in veseli klici
In strasten ogenj v čarobnih očeh.

Življenje bodro in nemira polno
Razgrinja mi košati drevored,
In vender v prsih mojih srce bolno
Iz nova mi objema mrzel led.

Ob godbe zvokih jasnih lic počasi
Sprehajajo ljudje se pred menoj; —
O cvéti, cvéti v daljni górski vási
Ti črnolasi, krasni angelj moj!

Fr. Gestrin.

Srčni glási.

Iz mojih pesmij časih
Kot sreča se glási,
In vender v srčnih glasih
Radosti prave ni:

Le željno, kakor pôje
V samini ptič ujet,
Te drobne pesmi môje
Zvené v brezmejni svet . . .

Cvetána.

